

KAM NA JÍDLO

Zručného kuchaře i příjemnou obsluhu najdete v podloubí na dolním konci hlavního náměstí v restauraci **U Zvonečku**. Ke stolu ale musíte zasednout včas, v poledne se všichni místa rychle zaplní. Opravdová lahůdka je skryta pod dvěma slovy: úhoř rýnský. Váleček jemného masa tu kuchař připravuje s jemnou smetanovou omáčkou ochucenou několika snítkami kopru. „Břeh rýnského talíře“ je pak porostlý čerstvě pokrájenou zeleninou. Za přílohu zvolte několik krajíců čerstvého chleba a vězte, že na takový oběd vám bude stačit pouhá stokoruna. Kdo nemá rád rybí maso, může si pochutnat třeba na svíčkových medailóncích Opera, ke kterým se hodí šunková rýže.

→ neměla dlouhého trvání. Stará osada totiž záhy přirozeně splynula s městem, které se díky různým biskupským a královským privilegiím rozrůstalo. Jeho centrem se stal kostel Navštívení Panny Marie, který stojí na konci svitavského náměstí. Tam může směřovat další část vycházky městem.

Přes náměstí nespíchejte. Ostatně dlouhá podloubí po jeho obou stranách přímo svědčí, k pomalému procházení a nahlížení do výloh nejrůznějších krámků i obchodů. Tu a tam naruší obchodní proměnu restaurace. Zajděte dovnitř a ptejte se po místní specialitě – pivu Doktor Svitavák. Obsahuje kromě tradičního chmelového základu i výtažky z bylin a je proto údajně i léčivé. Možná jeho chuť budete cítit i ve chvíli, kdy budete přibližně v polovině podlouhlého

FOTO: VÁCLAV TRACHTA

Fontána života na náměstí Míru

náměstí míjet dům U Mouřenína. Je to jeden z nejvýznamnějších svitavských domů s právo-varečnou minulostí. V časech, kdy býval i zájezdním hostincem, tu v roce 1776 přespál i projíždějící císař Josef II. Asi se tu odpočívalo dobře, protože později ti nocoval i ruský generál Korsakov. Bytelnou stavbu

a její poctivé základy zase využila svitavská spořitelna, která na začátku minulého století ukládala do sklepení domu cennosti obyvatel města.

Hned vedle domu U Mouřenína stojí Stará radnice. Bude-li vám její věžička připadat trochu nesourodá, nevíte se. Radniční věž totiž byla v minulosti dvakrát nastavována a také na ni byly postupně přidávány hodiny. Původně měly jeden ciferník, dnes už jsou na věži ciferníky tři.

Prohlídku města můžete zakončit u monumentálního kostela svatého Josefa. Najdete ho i bez mapy a průvodce. Vysoké věže z červených neomítnutých cihel jsou vidět ze všech stran. Pseudorománský kostel nestojí ve městě dlouho, jen něco málo přes sto let. ●

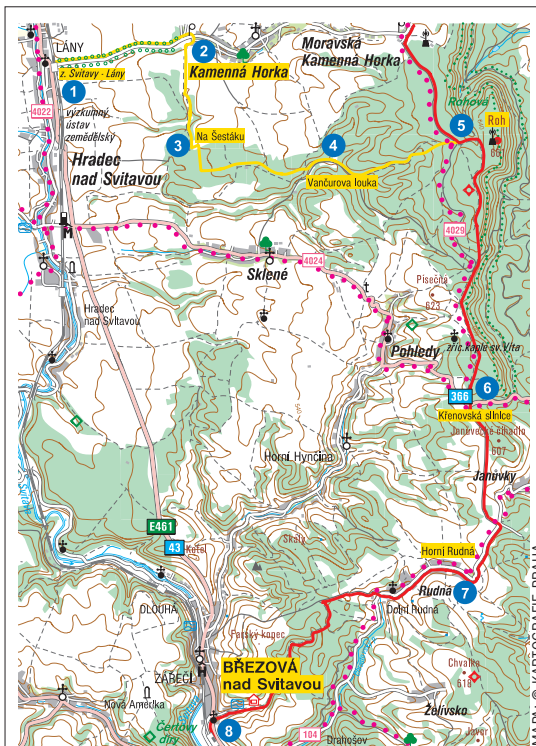
VÁCLAV TRACHTA

vavclav.trachta@atlas.cz

Svitavská procházka

Nabízím vycházku, která neslibuje nic víc než klidné spočinutí v předjarní přírodě. Na start se ze Svitav dostanete vlakem do stanice Svitavy-Lány a do Svitav se dostanete ze stanice Březová nad Svitavou po téže železniční trati. Trasa nemá žádný dominantní cíl, je třeba se vybavit s vědomím, že žádné místo k občerstvení není na trase jisté, ale pokud nám ve střední části ve výškách nad 600 m nebude ztěžovat postup sních, jde o nenáročnou vycházku.

Od zastávky Svitavy-Lány se vydáme vlevo po místní komunikaci lipovou a jasanovou alejí do Kamenné Horky. 4 km dlouhá obec vznikla za německé kolonizace ve 13. století. Zdáli nás upoutá televizní retranslační 92 m vysoká věž. Vší probíhá historická česko-moravská zemská hranice, podle níž původně gotický, barokně přestavěný kostel sv. Maří Magdaleny patří na Moravu. Značená cesta již na kraji vsi odbočí na jih a okrajem lesa a pak lesem nás dovede na Vančurovu louku, lesní oboru pro aklimatizaci daňků a zároveň lokalitu s bohatým výskytem chráněných rostlin. Za ní zvolna stoupáme k hlavnímu hřebeni a na rozcestí se po červené dáváme vpravo. Po řadu kilometrů máme po levé ruce prudký sráz do mělkého bezlesého údolí, táhnoucího se od jihu k severu od Křenova

TRASA: 1. Svitavy-Lány, žst. – 2. po žluté 7334: Kamenná Horka (2,5) – 3. Na Šestáku (4,5) – 4. u Vančurovy louky (7) – 5. Horecký hřbet, rozcestí (10) – 6. po červené 0445: Křenovská silnice (15) – 7. Horní Rudná, bus (18,5) – 8. Březová nad Svitavou, žst. (25)

k Moravské Třebové. Míjíme v dlouhém lesním úseku nejvyšší zdejší vrchol na Hřebečovském hřebtu Roh (660 m) – zarostlý a bez výhledu, ale my na značené cestě na jeden dílčí výhled narazíme – s protáhlou přírodní rezervací jedlového a bukového lesa Rohová, po jejímž okraji nás značka vede. Mineme místo U mariánského obrazu, sejdem k silnici, kterou překročíme, a znovu vystoupáme na návrší se zvukomalebným názvem Janůvecké čihadlo. Les končí a my převážně otevřenou krajinou dojdeme k silnici, po které se dáme vpravo. Silnice nás provede dlouhou obcí Rudná a za ní opět stoupáme do lesa. Na jeho konci se s prvními domy a místním koupalištěm objeví údolí Svitavy a značka nás okrajem Březové nad Svitavou dovede na stejnojmenné nádraží. Ještě před ním, za motokrosovým závodním hřištěm, narážíme na kapli Čtrnácti svatých pomocníků. Ostatní památky tohoto městečka (barokní, secesně přestavěná radnice, opravený kostel sv. Bartoloměje, mariánský sloup, sousoší sv. Jana Nepomuckého) vyžadují krátkou zacházku.

JAN STRÁSKÝ

Autor je místopředsedou Klubu českých turistů, bývalý ministr a premiér

Mapa: Svitavsko, 1:50 000, edice KČT č. 50